

4/17/2009

Truyện Đông Chu liệt quốc, hồi thứ hai mươi ba, chép:

“Vũ Ý công lên ngôi đã chín năm rồi, tính rất là biếng, công thì gì đến chính sự, chỉ thích chơi mà thôi. Chim gọi là chim hạc. Gọi chim này tính là sạch sẽ, hình dung rất thanh nhã, tiếng kêu đã hay, dáng múa cũng khéo. Thấy Vũ Ý công thích chơi hạc, người nọ Vũ đưa nhau đem hạc đến tận. Ai thì hạc cũng đến nhà vua rồi công thì. Thành ra trong cung nuôi đến hạc, cả hàng mấy trăm con.

Vũ Ý công lại thì công phẩm hàm và cấp bổng cho hạc. Con nào đến thì đến ăn là quan đến phụ. Một khi Vũ Ý công đi chơi đâu, lại cho mấy cỗ xe lớn cho chim hạc đi dần về phía trước mà thôi, gọi là hạc tiền quân. Nghe người nuôi hạc đến đến ăn bổng. Triều đình phải thu thuế cả dân thì công, để có tiền cấp bổng cho hạc.

Quan đến phụ là Thạch Kỵ vốn có tiếng là người trung thực, cùng với Ninh Túc cảm quý chính người Vũ. Hai người vốn can Vũ Ý công luôn mà Vũ Ý công không nghe.

Bắc Địch là một nước công quốc thì. Vua Bắc Địch tên là Sởu man xưa nay vốn có ý muốn xâm phạm các nước ở Trung Quốc. Nghe tin vua Vũ ham chơi hay bê trễ triều chính, quốc sự suy yếu nên đem quân đánh nước Vũ.

Vũ Ý công đang đi chơi với hạc, nghe báo có quân Bắc Địch đến đánh, giật mình kinh sợ, lúc khạc hạc như gọi quân đến đánh giặc. Dân nước Vũ bắt trở về, không ai dám ra lính.

Vũ Ý công sai quan tới để đi bắt. Trong một lúc bắt được hơn trăm người đem về tra hỏi:

- Vì cớ gì mà các người dám trở về lính?

Dân nước Vũ nói:

- Chúa công dùng một tiếng gọi mà cũng đến đánh nước quân Bắc Địch, cớ gì phải dùng đến chúng tôi.

Vũ Ý công hỏi:

- Vì cớ gì mà đánh nước quân giặc?

Dân nước Vũ nói:

- Chim hạc!

Vũ Ý công hỏi:

- Chim hạc thì đánh giặc thì nào được?

Dân nước Vũ nói:

- Chim hạc đã không đánh giặc được thì là một loài vô dụng, nay chúa công bắt người nuôi hạc mà nuôi người loài vô dụng, bắt thì cho nên dân chúng tôi không phải.

Vũ Ý công nói:

- Nay ta đã bắt rồi! Ta xin theo ý dân mà đuổi hết chim hạc đi!

Thạch Kỵ nói:

- Xin chúa công làm ngay cho! Tôi e bây giờ đã muốn làm rồi.

Vũ Ý công lúc khạc sai người đi xa đuổi chim hạc. Bởi vì dân mới cho ra lính thì quân Bắc Địch đã kéo đến đến Huân như Thạch.

V Ý công cùng quan đ i t ng là C Kh ng đem quân đi đánh gi c. Trong khi đi đ ng quân sĩ đ u oán V Ý công, ta thán nhi u l m. Có ng i làm m t bài ca r ng:

“H c đ c ăn l ng, dân ph i cày ru ng! H c đ c ng i xe, dân ph i vác giáo! Quân gi c g m ghê thay, quân ta chín ch t m t s ng! Nay h c đi đâu, đ ta kh s !”

V Ý công th y quân sĩ hát nh v y, có ý bu n r u. Quan đ i t ng là C Kh ng l i quá nghiêm kh c, b i v y quân sĩ càng đem lòng t c gi n. Quân V v n không có lòng đánh gi c nên khi b ph c binh c a gi c đ ra quá m nh t c thì b ch y c . V Ý công và C Kh ng b quân gi c vây kín m y vòng.

C Kh ng nói v i V Ý công r ng:

- Bây gi nguy c p l m r i, xin b c đ i bá xu ng và chúa công ph i thay đ i trang ph c m i có th ch y thoát đ c.

V Ý công th dài mà than r ng:

- Quân n c V có lòng c u ta thì l y c đ i bá làm đ u tích, n u không thì b c đ i bá cũng vô ích! Thôi thì ta cũng li u m t ch t, đ t l i lòng dân n c V mà thôi.

Ch c sau, quân B c Đ ch kéo đ n, V Ý công và C Kh ng đ u b h i c .

Quân B c Đ ch th a th ng kéo vào kinh thành n c V , chém gi t nhân dân nhi u l m, bao nhiêu c a c i, vàng b c thóc lúa, l y s ch c , l i phá h i c thành quách r i thu quân v n c.

An Nam d s th i c n kim chép:

Mùa Thu năm t D u, H Chí Minh c p ngôi nhà Nguy n.

H Chí Minh tr c có tên là Nguy n T t Thành, con ông Nguy n Sinh S c làm huy n l nh t nh Bình Đ nh, th ng u ng r u say, l tay đánh ch t ng i nên b tri u đình b t t i và cách ch c. Quê n i c a T t Thành l làng Kim Liên (t c g i là làng Sen) r t nghèo kh . Ph n l n dân chúng không có ru ng, ph i đi làm thuê, c y r . Qu n áo không có đ m c ph i đóng kh nên làng còn có tên là Đại Kh .

Vào đ i ông, dòng h ông đa s đ u c hàn, ki m s ng b ng ngh làm thuê. Cũng có m y ng i tham gia làm cách m ng ch ng Phú Lãng Sa. M y năm sau, cha ch t, T t Thành ph i tha ph ng c u th c l u l c sang Phú Lãng Sa r i sang t n bên Tàu ki m ăn qua ngày, l i nôi quá lên là đi tìm đ ng c u n c.

Khi tr ng thành, T t Thành bi t đ c ông n i mình chính là H Sĩ T o ch không ph i là Nguy n Sinh Nh m. Nh m ch là ng i đ v c cho T o vì v y Nguy n T t Thành l y l i h H đ i tên là Chí Minh.

Hoàng đ Mao Tr ch Đông ph ng B c có dã tâm mu n nu t x An Nam t lâu, nên thu nh n h H làm đ t chân truy n v i m c đích sau này, đ y cho h c thuy t “Th gi i đ i đ ng”, ch tr ng Ch nghĩa Xã h i c ng s n, xóa b ranh gi i qu c gia. L i ban cho lá c đ có ngôi sao vàng i gi a đ v n c An Nam hi u l nh đ ng đ ng trong m u đ soán ngh ch. Lúc b y gi , đ i k c a Giáo ch Mao màu đ ch có m t sao vàng l n và b n sao vàng nh bao quanh, n m góc trái phía trên đ u cán c . (Đ i k này Mao dùng t năm K S u đ n bây gi , nay có thêm cái sao th năm, ch c s dành cho x An Nam s p th n ph c làm ch h u?) Th a lúc quân Nh t đ u hàng, Mao lén đ a H v n c dùng th đo n c a Tào Tháo r t nham

hi&#m c&#p chính quy&#n, bu&#c vua B&#o Đ&#i ph&#i thoái v&# , nh&#ng ngại vàng cho mình. Sau đó, H&# bí m&#t ám toán h&#t các lãnh t&# c&#a nh&#ng đ&#ng phái khác đã c&#ng tác v&#i mình trong kháng chi&#n đánh đ&#i gi&#c Phú L&#ng Sa.

Vua B&#o Đ&#i ch&#y vào đ&#t Sài Côn, phía Nam, s&#c phong quan Th&#ng Th&# B&# l&#i (đã t&# quan t&# năm Nhâm Thân) là Ngô Đình Di&#m ch&#c Th&# t&#ng thay mình, l&#p ra Nam tri&#u đ&# ch&#ng l&#i quân ph&#n ngh&#ch.

Ngày M&#u D&#n, tháng Tân Mùi, năm Giáp Ng&# , các c&#ng qu&#c có liên quan quy&#n l&#i kinh t&# , chính tr&# , quân s&# ... v&#i n&#c An Nam nh&# Phú L&#ng Sa, Huê K&# , Anh Cát L&#i, Nga La Sát, Trung Hoa, có c&# hai ti&#u qu&#c Miên và Lèo cũng tham d&# , h&#i nhau &# đ&#t Gi&# Neo cùng ăn th&# , nói là đ&# bu&#c n&#c Phú L&#ng Sa trao tr&# đ&#c l&#p cho n&#c An Nam, k&# th&#t ch&# đ&# xâu xé n&#c An Nam ra làm hai, l&#y sông B&#n H&#i làm ranh gi&#i, chia nhau quy&#n l&#i. N&#c Nga La Sát và Trung Hoa giành phía B&#c, Phú L&#ng Sa và Huê K&# gi&# phía Nam.

Trong ngày các c&#ng qu&#c h&# bút ký Hi&#p Đ&#nh phân hai đ&#t n&#c, đ&#i di&#n cho mi&#n B&#c là Ph&#m văn Đ&#ng do H&# Chí Minh c&# đi đã m&#ng vui h&#n h&# vì b&#t ng&# đ&#t đ&#c th&#ng l&#i ngoài mong mu&#n. Ng&#c l&#i, đ&#i di&#n cho mi&#n Nam là ông Tr&#n văn Đ&# đã ôm m&#t khóc th&#m, đau bu&#n vì đ&#t n&#c b&# chia phân.

Ngày hôm sau, Th&# t&#ng Ngô Đình Di&#m ra l&#nh treo c&# r&# c&# mi&#n Nam t&# vĩ tuy&#n 17 tr&# vào đ&# bày t&# s&# ch&#ng đ&#i vi&#c chia c&#t đ&#t n&#c.

Hai m&#i năm sau, ngày Bính Ng&# , tháng Canh Thìn, năm &#t Mão, c&# tri&#u B&#c quân c&#a h&#u du&# H&# là Du&#n v&#i s&# giúp đ&# hùng h&#u binh l&#c v&# khí gi&#i và ph&#ng ti&#n chi&#n tranh c&#a hai đ&#i c&#ng qu&#c trong Kh&#i C&#ng s&#n C&# đ&# là Nga La sát và Trung Hoa cùng đ&#m ch&# h&#u Đông Âu, đã v&#t sông B&#n H&#i vào c&#p luôn mi&#n Nam.

Cách đó ba năm tr&#c, năm Nhâm Tý, Minh ch&# c&#a Liên minh T&# Do là Hoàng đ&# Huê K&# , Rít Sa - Ních Xông, m&#t đ&#ng minh l&#n và thân thi&#t c&#a mi&#n Nam cùng hi&#p l&#c ch&#ng quân C&# đ&# h&#n m&#i năm, đã tráo tr&# , bí m&#t l&#n sang Trung Qu&#c m&#t ngh&# v&#i T&# T&#ng Chu Ân Lai, giao mi&#n Nam cho Trung Qu&#c đ&# Trung Qu&#c nh&#ng &#nh h&#ng x&# Nga La Sát cho mình. Huê K&# và Trung Qu&#c b&#t tay nhau trên bàn c&# qu&#c t&# .

Sau m&#t &#c, Huê K&# rút h&#t quân v&# n&#c và không chi viện khí gi&#i l&#ng th&#o cho mi&#n Nam n&#a. Quân dân mi&#n Nam đã ph&#i chi&#n đ&#u trong đ&#n đ&#c, thi&#u th&#n m&#i ph&#ng ti&#n chi&#n đ&#u t&# viên đ&#n đ&#n gói c&#m khô đ&# ngăn ch&#n gi&#c C&# đ&# xâm l&#ng liên t&#c đánh phá và xâm nh&#p vào lãnh th&# mi&#n Nam. Mi&#n Nam v&#n can tr&#ng, b&#n b&# trong m&#t cu&#c chi&#n không cân s&#c.

Ngày Bính Ng&# , tháng Canh Thìn, năm &#t Mão, gi&#c C&# đ&# đem hàng trăm chi&#n xa, tr&#ng pháo t&# Tây nguyên tràn vào t&#n kinh đô Sài Côn.

Đ&#i v&#ng D&#ng văn Minh m&#i đ&#c truy&#n ngôi có ba ngày, s&# gi&#c hung tàn s&# đ&#t phá cung đ&#n, nhà c&#a và đ&#i sát dân lành nên ph&#i tuyên b&# trao quy&#n cho gi&#c C&# đ&# trong êm th&#m và h&# l&#nh cho binh lính buông khí gi&#i đ&#u hàng vô đ&#u ki&#n.

Ngày hôm đó, tr&#i s&#u đ&#t th&#m, m&#a nh&# trút đ&# , nhi&#u t&#ng lãnh, quan binh mi&#n Nam đã

cùng nhau t i t i b n doanh ch không ch u nh c đ u hàng quân gi c.

Nhà H tóm thâu giang s n v m t m i, th ng nh t t B c vô Nam, nh ng ch th ng nh t đ c trên đ a lý còn lòng dân thì không th vì chính sách cai tr c a H quá tàn b o và ác đ c khi n cho dân c n c ch vì ghê s mà đành ph i cúi đ u nghe theo ch tâm không ph c.

Nhà H ch đánh đ c thành, chi m đ c đ t ch không chi m đ c lòng dân nên vì v y không th nói là chi n th ng đ c.

T khi H Chí Minh soạn ngôi cho t i khi th ng nh t đ t n c, b ngoài gi danh là m t n c Cách M ng Đ c L p Dân ch C ng Hòa nh ng b trong th c ch t thi t l p m t tri u đ i phong ki n, quan liêu h n x a g p b i. M t nhà n c đ c đ ng, đ c tài, đ c tr nh ng l i l thu c B c tri u. Nh t c nh t đ ng đ u r m p tuân theo ch th c a Thiên tri u.

Cách th c truy n ngôi cũng theo cách c a Thiên tri u, nghĩa là cha truy n con n i d i hình th c b p b m, d i l a ng i dân là “Đ ng c dân b u”.

Nh ng năm đ u m i lên ngôi, theo l nh c a Mao, H cho phát đ ng ngay chính sách “C i cách ru ng đ t” tuyên truy n là l y ru ng c a đ a ch chia cho nông dân. Dân nghèo nghe th y th m ng l m, ùn ùn kéo nhau theo “Đ i c i cách” c a Đ ng C đ sai phái xu ng nông thôn đ đi đ u t . Nh ng ng i có đôi ba m u ru ng do ông cha đ l i đ u b qui là đ a ch , b gi t ch t. Ng i b gi t oan l n đ n m y v n. Ru ng đ t l y đ c đ em chia cho nông dân m i ng i m y sào. Ch a đ c bao lâu, Đ ng l i tóm thâu trong tay b ng hình th c “H p tác xã” nói đ i là nông dân làm ch , Nhà n c qu n lý.

Ngày x a th i phong ki n, nông dân còn có chút ru ng riêng t c a mình đ l i cho con cháu làm c a th a t h ng h a. Ngày nay, d i th i H , nông dân tr ng tay.

Gi i nho sĩ r t b t bình v chính sách tham lam tàn b o này c a Đ ng đã cùng nhau lên ti ng can ngăn, ch trích nh ng sai trái c a tri u đình, li n b Đ ng k t t i “ch ng Đ ng”. T t c nho sĩ trong nhóm “Nhân văn” có c trăm ng i đ u b đầy đ n n i ma thiêng n c đ c, g i là đi “c i t o t t ng” m c đích là đ cho ch t đ n, ch t mòn trong đói khát và b nh t t.

Ngoài nhóm “Nhân văn” ra, nh ng “đ ng chí” cùng trong Đ ng nh ng có khuynh h ng thân v i n c Nga La Sát, có tinh th n c p ti n h n, cũng lên ti ng khuyên can tri u đình nên suy nghĩ l i chính sách cai tr thì cũng b Đ ng gán cho t i “xét l i” và xem b n “xét l i” này còn nguy hi m h n b n “Nhân văn” nhi u, nên đã ra tay d p t t t trong tr ng n c b ng kh ng b , đàn áp r t dã man. Nhóm “xét l i” b b t, b gi t r t nhi u. Có m t s đã ph i tr n ra n c ngoài s ng l u vong su t đ i.

T đó n i b Đ ng C đ và tri u đình chia thành nhi u phe cánh, đ u đá, tàn sát nhau r t ác li t, tàn kh c đ tranh quy n l c và quy n l i.

Khi c ng chi m đ c mi n Nam, B c B ph cho thi hành chính sách đ t sách, c m tù h n trăm v n nho sĩ và binh lính mi n Nam. C p tài s n ng i dân b ng bi n pháp “đánh t s n”, “c i t o công th ng nghi p”, đ i ti n, đ u i ng i Hoa ra bi n, đ u i ng i dân lên “kinh t m i” đ l y nhà c a chia nhau .

Thêm vào đó là chính sách kinh t t p trung, ngăn sông c m ch , bao c p quan liêu đã gây nên n n tham quan ô l i lan tràn kh p n c đã làm cho dân trong n c đói kh l m than đ n m c cùng c c. Đ o lý luân th ng suy đ i, sa đ a xu ng t n đáy v c th m.

Vì v y, tuy đã đ t n n cai tr s t máu h n sáu ch c năm mà chính tr trong n c v n ch a n đ nh đ c. Ti ng huyền truy n b t m n trong dân chúng v n c r tai nhau nh ng đi u mà tri u đình H k t t i là “ph n đ ng” là “di n ti n hòa bình” và luôn ph p ph ng lo s b dân chúng n i lên l t đ . Nhi u v lũng xét, truy tìm đ b t nh ng ai b nghi là có ý đòi h i dân ch , t do nhân quy n, t do tôn giáo, t do ngôn lu n, ... xảy ra liên miên khi n tình hình trong n c luôn r i ren, ho ng lo n.

Chợ, một ngày có tới ba bốn lần dân chúng bày giũt mình, hàng ng hàng bày bán đồ chợ y trợn, tránh nhìn bặt lờm.

Ngồi ở bên bặt nhốt vào tù nhieu lờm, hàng ngàn, hàng vạn tính không xu. Nhà tù đợc đợng lên càng lúc càng nhieu, nhieu hơn cở trợng hóc và bẻ nh xá cợng lờ.

Tuy nhiên, nhợng ngợi đợu tranh cho tở do lờ càng nờ lên nhieu hơn trợc. Nhóm này bày bặt thì có nhóm khác xu tở hiợn thay thợ đợ tiợp tợc đợu tranh.

Lờ nờ a, dân oan bày cợng quyợn đợ a phợng cợp đợ t, cợp nhà, giợ đã không còn sợ triợu đình nhợ xợ a, đã hề nhau đợng lên đợi đợn đi kiợn, gây nên phong trào chợng đợi rợm rợ tở Nam tở Bợc.

Triợu đình Hợ lo lờm không biợ t phợi dùng biợn pháp gì đợ “nợ nhợ chính trợ” trong nợợc.

Muợn dùng bày o lợc kiợu phát xít chuyên chính “uy quyợn nợ đợu nòng sụng” thì cái gợng ngợ Thiên An Môn ợ Thiên triợu còn sợ sợ trợợc mợ t nên không dám. Còn kiợu “bàng môn tợ đợo” nhợ ám toán, thợ tiêu, cho đi mò tởm nhợ “Bác Hợ” đã làm đợi vợi các lãnh tợ đợng phái trợợc kia thì lờ sợ con mợ t cợ a thợ giợi soi mói vào.

Dùng bày o lợc không hiợu quợ, triợu đình xoay qua biợn pháp ruợng nhợn dân bày ngợ cách tợ chợc nhieu cuợc vui chợi đợ lờ cuợn bày thanh niên vào vòng đam mê trợy lợc mà quên đi lòng yêu nợợc và ý chí đợu tranh.

Nhợng cuợc thi sợ cợ đợp, hoa hợu đợợc tợ chợc tợ quợn, huyợn lên tởi tở nhợ, rợng khợp cợ nợợc. Rợi hoa hợu hoàn vũ, hoa hợu thợ giợi... triợu đình cũng đợu xin cho nợợc mình đợợc đợng cai tợ chợc, mợc cho sợ tởn kém khợng lờ vô bợ. Ngợi i dân bày ruợng cợ đợ xô đi xem, quên hợ t nhợng nhieu nhợợng xã hợi. Thợc chợ t, đợng sau nhợng cuợc thi hoa hợu, ngợợi mợu đó là bày đợu nợu tuyợn lờ a gái đợp phợc vợ cho các quan lời và đợi gia. Nợn mợi dợm đợợc ngợm cho phép hành nhợ bán công khai không cợn phợi có nhợ quyợ tợ cợ a đợng. Triợu đình còn tợ chợc thợ thao thi đợa đá bóng rợm rợ tở trong nợợc ra đợn các nợợc lân cợn đợ cho thanh niên suợ t ngày miợ t mợi cợ võ hoan hô mà quên thợc tởi nghợo đợi lợc hợu.

Tiợn thuợ cợ a dân đợng gợp đã bày đợm đợ vào chính sách ruợng này lên đợn nhieu ngàn tợ đợng mợi năm.

Nguy hợi ghợ gợm hợn cợ là triợu đình đã cho xây đợng nhieu nhà máy bia, rợợu khợp các tở nhợ và bí mợ t tung ra nhieu lời nha phiợn đợc hợi đợ đợu đợc thanh thiợu niên, sinh viên, hợc sinh trong say sợ a và nghiợn ngợp, khiợn bày chúng tiêu tan hợ t khợ năng chợng đợi.

Nhợng dù triợu đình cợ a đợng Cợ đợ có dùng đợn chính sách bá đợo nhợ vợy cũng không thợ nào tiêu diợ t hợ t nhợng ngợợi có tâm huyợ t vợi tiợn đợ dân tợc. Nhieu đợng cợu nợợc đã bí mợ t ra đợi. Nhieu truyợn đợn chợng đợi triợu đình đã xuợ hiợn khợp nợi, ngày càng nhieu...

Tợ tợợng hợn lờn Đợ Mợi i lên chợc Tợng bí thợ, truyợn chợc lời cho Võ văn Kiợ t. Kiợ t vợ a lên thay, hung hợng ký ngay lờ nhợ “Tam thợp Nhợ t” cho phép bày giam bày cợ ai bày nghiợng là “khác chính kiợn” vợi triợu đình mà không cợn chợng cợ. Ngợợi bày bày tợ giam vào ngợc tởi nhieu vô sợ, vợn không diợ t đợợc cái gợc nợi lờn trong dân.

Kiợ t lui vợ sau hợu trợợng, nhợợng ghợ lời cho Phan văn Khợi. Khợi ngợi ghợ mợy năm cũng bày tợ cợ, tình hình ngày càng thêm bày tợn. Khợi đợ cợ tay chân thân tín cợ a mình là Dợng tợ Ba Dợng lên thay.

Dợng mợ cợi cha, ngày xợ a còn nhợ đã nời tiợng hợng ác, không chợu hợc hành, suợ t ngày đợ t chợ chợy vô núi sỡn bày tợ thú nhợ đợ ăn thợ t rợi theo bày nợu manh cợn đợ đợng có án tợi đi trợn, đợ làm liên lợc tin tợc trong chuyợn bày tợ lợợng, cợp cợ a giợ t ngợợi.

Sau ngày giợc Cợ đợ gợm thợu cợ nợợc, Ba Dợng bày nhợn thành ngợợi hiợn tài cợ a triợu đình. Chợ có mợy năm mà tợ mợ t trung sợ y tá trợ thành mợ t trung tá y sợ rợi chợng mợy chợc đã trợ thành Tợ tợợng cợ a mợ t nợợc. Có ngợợi hiợu rõ căn nguyên bày o rợng đó là hợ t giợng cợ a

táng Chí Thanh đánh rßi trong lúc làm nhißm vß tuyßn và đßa “đßng nß” ra Bßc phßc vß hß lý cho “Bßc”. Trên đßng vßt tß Trßng Sßn lâu ngày, tßng Chí Thanh đã “hß lý” trßc “Bßc” nên đã có nhßng gißt máu rßi vßi đßc đßng. Ngoài Ba Dũng ra còn có Chí Vßnh cũng là em cùng cha khác mß. Chí Vßnh cũng đßc “ßn trên” ßu tiên đßc cách vào chßc vß trßng yßu cßa trißu đình nßm gißngành Đô sát, có quyßn sinh sát trong tay. Cß hai anh em đßu kß cßn vßi con “Bßc” là hß Nông ß trên tßt đßnh trißu đình. Trßng rßng lßi nß ra rßng. Con vua dù rßi rßt ß đßi cßng vßn cß là vua.

Vßa nßm quyßn tß tßng, Ba Dũng lßp tßc đßm kinh nghißm thuß nhß thßng chßi vßi chó bißt rõ đßc tính và công đßng cßa chó đßm áp đßng vào cách trß dân bßn cho hßp nßi các lßi phán rßng:

- Đßm dân đen ngoan cß phßn đßng cũng gißng nhß là loßi thß, chßn, mang, mßn yßu đßi và hßn luôn nhßt gan sß chßt mà thôi. Mußn tìm bßt, tiêu dißt tßn hang ß cßa chúng, không gì hßn là dùng chó đß săn đßi.

Phßn xong, Dũng ra chß thß cho bß hß tuyßn chßn ngßi có khß năng hußn luyện chó đß thành lßp Bß Chó. (Nói đß nghe mßt chút là Bß Khuyßn) Rßt đßng đßo ngßi và chó đßc tuyßn đßng. Bß Khuyßn đßc ßu đßi đßc bißt vß quyßn lßi còn hßn cß Bß Nhân mßy bßc.

Nhßc lßi, ngay tß đßu lúc thành lßp trißu đình An Nam Dân Chß Cßng Hòa, chß đß “chuyên chính vô sßn” này cũng đã dùng chó săn trong vißc lßng bßt gißi nho sß và nhßng kß đß “chßch hßng” vßi đßng rßi, nhßng chß kín đáo trong bóng tßi thôi.

Tß đßng, trong dân chúng ai có chó tßt, chó hung đß, chó săn, chó đánh mùi, chó ngao, cß chó lßc, chó má cũng đßu đßm cung hißn đß lãnh thßng. Có cß ngßi không có chó cũng tình nguyện làm chó săn đß phßc vß trißu đình nßa.

Chó đßc cß phân chia ra làm nhißu loßi, đßt tên yßng nhß ngßi nhß: Chó Giao thông, Chó Cß đßng, Chó Phòng cháy, Chó an ninh... Mßi thß chó mßc sßc phßc khác nhau. Có chó mßc áo vàng, có chó mßc áo xanh...và có loßi chó không mßc sßc phßc đß lßn lßn trong dân đß đánh hßi cho đß. Mßi loßi tùy chßc năng khác nhau đß ban bßng lßc và công vißc.

Ví đß nhß:

Chó có tißng sßa bßy, sßa lâu không khßn tißng, khăn hßi, cho đßu sang ngành truyßn thông đß làm báo và truyßn hình. ßu tiên cung ßng đßy đß cho báo Hà Nßi Mßi, báo Công An Nhân dân, Công An thành phß và đài tuyßn hình VTV1.

Chó có khß năng đánh hßi tß xa đßc cho vào Bß Thông tin Tuyên truyßn giúp hai ông Ngßu Doßn sßc sßo kß phßn đßng trong “Lßi nhßn toàn cßu”.

Chó có tài ngßi dai sußt ngày không mßi mßt, không lß là chßnh mßng công vß thì cho ngßi canh gác trßc cßa các nhà dân chß, bßt đßng chính kißn.

Chó chuyên cßn trßm thì cho đi rßng ngoài đßng, “đón lßng” đßm ngßi “hay có ý kißn ý cß” vßi trißu đình đß đßp vài phát vào mßng cho chßa cái tßt lßm mßm.

Chó có tài sßa hßa thì cho đi theo các quan lßn trong trißu, mßi bßy dßm con, đß sßa hßa theo lßi quan mßi khi phán ra cho có khí thß.

Chó săn loßi bßc giß chuyên chßn cßu trên đßng cß thì dành cho nghißp vß chßng bißu tình, trß lßc Nhân Khuyßn trong vißc đßn áp đßm văn nghß sĩ và sinh vißn hßc sinh xußng đßng.

Chó ngao là loài thßnh mũi đßc bißt đßc ngßm phßi đi sâu, lußn xa vào qußn chúng đß ngßi ra bßn “đßn tißn hòa bình” và “hòa hßp hòa gißi dân tßc”.

Còn các thß chó má, chó lßc, chó ghß đßc cßp chung vào hßng thß bßt là loài cßu trß thì cho đi ngßm phân tßi có trßn đßu nhßt, mßm tßm, đßm đßm đßm bß trßc cßa nhà nhßng ngßi tranh đßu bßng ngßi vißt.

Vßn vßn và vßn vßn.

Kät khi Täng Däng cho thành läp Bä Khuyän và đích thân chä huy, thì đám quân chó cäy có chä län bao che đã làm läm điäu läng hành, ngang ngäc. Chúng muän cän, muän xä ai điäu tùy tän. Có lúc cän chät cängäi. Dân chúng bä chúng äc hiäp cän cän, läm khi đang ngäi ăn trong nhà cũng bä chúng xông vào cäp läy thäc ăn...có đäa đän khiäu kiän nhäng đäu vô ích. Chä cäa chúng luôn bänh chúng và vät đän vào giä rác.

Ngäi dân väa bä chó quäy nhiäu läi väa đäng thuä näng cho triäu đänh có đä tän đä nuôi chúng cho béo nên lòng oán hän ngät träi.

Nhäng oán hän nhiäu nhät vän là binh lính. Khi chinh chiän thì lính chäu khä, chäu chät, chó vän ung dung ä đäng sau an lành. Trän chiän ä biên giäi phía Bäc chäng quân bänh träng Bäc kinh, lính chät cä vän, chó vän không sät da mät con. Trän chiän “vä quäc tä vô sän” ä Cam Bä Đä, lính läi chät hän vän näa, chó vän không räng mät cäng lông. Nhäng chó vän cä đäc biät đäi vì chó bäo vä đäc ngay vàng cäa triäu đänh.

Quân bänh träng Bäc kinh vän luôn luôn thêm muän giang sän näc An Nam nên nhiäu län tìm cách xâm län bä cõi.

Trong trän chiän biên giäi năm Kä Mùi và trän häi chiän Hoàng Sa năm Mäu Thìn binh lính vì phän hän triäu đänh xä tä bäc väi mình, chä chăm lo cho chó nên không có lòng đánh giäc khi thäy giäc väa tràn täi đã bä chäy. Hai län thua to vua tôi đäu run sä.

Triäu đänh Hä muän giä väng ngay vàng muän năm nên xin dâng đät cäu hòa, đã phäi cät đät biên giäi tä i Nam Quan cho đän thäc Bän Giäc, ngoài biän thì hai quän đäo Hoàng Sa và Träng Sa dâng cho Tàu đä tránh khäi bä häi täi.

Đäc đäng chân lân đäng đäu, Bäc kinh nhän thäy triäu đänh An Nam toàn là bän hän nhät, ngu đät läi quá tham lam chä lo vä vét tài sän và sän sàng “bán näc cäu vinh” nên muän xâm län thêm bä cõi. Bän chúng cho phát häa mät trän chiän qui mô đäy đä chi tiät häi läc không quân và bä binh sät näc An Nam bät ngä đäy “bäi häc thä hai” näu An Nam träo trä, không trung thành väi Đäi Hán, väi khäu hiäu “mät trän chiän là yên” räi thông báo räng rãi trên hä thäng truyän thông toàn cäu.

Triäu đänh Bäc Bä phä đäc tin giät mình kinh sä läp täc ra länh bät lính đä chuän bä đi đánh giäc. Dân näc An Nam bä trän, không ai chäu ra lính.

Täng Däng sai quan phä trách Bä Khuyän đi bät. Trong mät lúc bät đäc hän trăm ngäi đem vä tra häi:

- Vì cä gì mà các ngäi trän lính?

Dân đäp:

- Ngäi Täng chä cän dùng mät giäng vät cũng đä đánh näi quân bänh träng, cän gì dùng đän lä chúng tôi.

- Vät gì mà đánh näi đäc quân giäc?

- Chó săn!

- Chó săn thì đánh giäc thä nào đäc?

- Chó săn đã không đánh giäc đäc là loài vô däng, nay Täng bängäi häu däng mà nuôi däng loài vô däng, bäi thä dân chúng tôi không phäc. Täng có thä bä tù chúng tôi chä chúng tôi nhät đänh không ra lính.

Täng Däng bí quá, cùng triäu đänh häp nhau thäng nghä. Hoàng đä Nông Đäc Mänh vän là con räi cäa Hä Chí Minh, rät ngu si và bäc nhäc nhäng läi häm quyän, ngäi làm vì trong tám năm mà nói đäc mäi mät câu “Bä điäu bän là tä sát”, chä biät run sä chä không nghĩ ra đäc kä sách nào. Tä väng Nguyän Minh Triät läi càng tä häi hän näa, väa ngu väa bän, khi chu du sang näc Huä Kä đä chiêu dä bän tä bän đä tän sang An Nam làm ăn läi mä miäng khoe con gái näc mình väa rä väa ngon, làm cho dân An Nam tä nä đä xäu hä, nhäc nhä tím cä mät,

ngồi thò mồm ra hỏi lâu mới nói “các đấng chí muôn sao thì tui nhứt trí làm vậy”.

Ba Dũng tuy là dân du kích, ít hạc nhặng tính tình nóng nảy, bực tức, thảy hai thặng “ngòm” độn giờ phút lâm nguy, thò p t nhứt sinh nhựt vớ y mà không làm đợ c cái đợ ch gì bèn nỉ giờ n, s n giờ ng to ti ng:

- Lâu này b n Tàu kh a v n lăm le đòi đ t Tây nguyên, nay tr c tình hình nguy ng p l a cháy đ n trôn r i, tui mu n dâng cho chúng b n t nh Tây nguyên là yên b n cõi, các đấng chí có “quy t” không?

Hai Ngài M nh và Tri t nh đang ch t đu i giờ a dòng, nghe Ba Dũng đ a ra “sáng k” c u tình nh v y c hai m ng quá l t đ t đ a c hai tay lên tr i mi ng hô to:

- Quy t! Tui quy t! Th Dũng muôn năm! Đấng chí Dũng muôn năm!

Ngày K H i, tháng Canh Tu t, năm Đinh H i, Th Dũng ký Quy t đ nh s 167 dâng b n t nh Tây nguyên cho Trung Qu c nói thác ra là hai n c Vi t –Trung h p tác khai thác nhôm và tuyên b r ng đó là “ch tr ng l n c a đ ng và Nhà n c”.

C u đ i th n là t ng Giáp đã 99 tu i, g n đ t xa tr i, nghe tin v i vàng dâng s can ngăn, phân tích r ng đó là v trí chi n l c t i quan tr ng, Tàu chi m đợ c hành lang Tây nguyên thì coi nh là đã chi m đợ c n c An Nam r i. Thêm m i nhà khoa h c, bác h c, h c sĩ đ u dâng s k rõ m i s nguy h i v lâu dài c a môi tr ng sinh thái, dân c , văn hóa... đ i h ngu n sông C u Long s b h y di t vì ch t đ c do khai thác qu ng m Bô xít sinh ra, l i b t c p h i. T t c nh ng b n đ i u tr n can ngăn đó đ u b tri u đình H b ngoài tai vì nó có đúng m y đ n a cũng không giúp ích trong vi c gi đợ c ngai báu cho mình. Thà m t n c còn h n m t đ ng.

Trung Qu c l y đợ c Tây Nguyên mà không t n m t giọt máu, m t mũi tên, viên đ n, l y làm m ng r , cho đó th ng l i l n nh t t x a đ n nay bèn đ t ti c l n ăn m ng, m i toàn b các quan An Nam đ n đ khao th ng.

B ba Nông, Tri t, Dũng cùng khúm núm tr c b r ng tung hô v n tu Thiên tri u, xong đ c l i chúc m ng Đ i Hán đã thành công trong vi c m mang b cõi.

Hoàng đ H C m Đào m t r ng h n h , r t đ p d , hài lòng, đích thân ban cho “t h o”: lảng gi ng t t - b n bè t t - đ ng chí t t - đ i tác t t.Vua tôi B c B ph cùng bá l y t n r i cùng nhau tr ng rung c ph t, t u nh c inh i, cung th nh “b ng h nh ki m” v n c. Đ n ra l nh cho nhân dân t ch c ăn m ng th ng l i, nhà nhà ph i treo c và đ t tr m h ng th m đ t lòng tôn kính bi t n Thiên tri u. L i thêm: Ai trái l nh ho c phát ngôn b a bãi s b nghiêm tr theo lu t hình.

Trung Qu c ngay sau đó đã h i h đem nhân công h n sáu v n vào đ t Tây Nguyên l p thành làng xóm đ và tàn phá h t t t c r ng cả phê và trà c a dân An Nam đ khai thác qu ng bô xít.

K t đó, n c An Nam b l thu c vào Trung Qu c hoàn toàn.

N n an ninh qu c gia luôn b đe d a b i quân bành tr ng B c kinh. Phía B c giáp biên gi i, quân Tàu r i dài su t b y t nh, t t c cao đi m đ u b quân Tàu chi m đóng. Ngoài bi n Đông, trên hai qu n đ o Tr ng Sa và Hoàng Sa, c Trung Qu c bay ph p ph i trên các công s chi n đ u đợ c xây c t kiên c , tàu chi n Trung Qu c th ng tr c tu n tra. Trên Tây nguyên, quân Trung Qu c gi đ ng th ng dân đi khai thác m . Ch c n có l nh tác chi n là sáu v n dân công s tr thành sáu v n binh lính thi n chi n.

An Nam vào th ba g ng tìm vây hãm nh v y ch s m mu n đ a tay ch u trời.

Lá đ i k đ c a Trung Qu c v a m i thêm m t ngôi sao vàng nh n a bao quanh ngôi sao l n. Ngôi sao nh đó s t ng tr ng cho m t ch h u m i đang th n ph c. Tuy Trung Qu c Đ i Hán không nói rõ ch h u đó là n c nào, nh ng dân An Nam đ u đau đ n nh c nh, ng m đ ng

nuốt cay, hi vọng được rỗi nợ An Nam rồi mới lên ngựa con cháu họ Hồ Quý Ly thì hai “mãi quở cưỡi u vinh”, cam tâm quì gối, cúi đầu làm nô lệ cho ngoại bang.

An Nam rồi bị Bắc thuộc một lần nữa, lần thứ năm. Sinh linh An Nam rồi đổ thán.

Tổ đó nhờ ngai tôn chủ của quốc gia ngoài nước của người An Nam yêu nước rồi nổi lên khắp nơi để đánh đuổi quân ngoại xâm.

Nước An Nam rồi bị đầu hàng kẻ kháng chiến gian khổ của trăm năm trước.

Người đi nay đến đến đo lường này và cảm thán cho dân tộc điêu linh và cảm thán cho lũ Việt gian công nhận của nhà, trốn mất, biến môi, nghĩ rằng bình rỗng:

Vô Ý công nước Vô vì mê chửi chim hạc đến rồi giang sơn bị quân Bắc Địch xâm lăng giày xéo nhờ ngai phút chót cũng còn biết lòng nghe rồi dân mà tôn nhơn, đuổi hết chim hạc đi, rồi đem thân mình ra trốn liêu chủ với quân giặc để rồi với muôn dân. Hành động và nhân cách của Vô Ý công vẫn đáng được cho người đi sau ngưỡng mộ.

So với bọn vua quan triều đình họ Hồ nước An Nam lúc nếm quyên binh chửi biết hà hiếp dân, tham lam và vét của cải cho đầy túi tham, lúc giặc vây ba bề, bốn phía đã không chịu nghe lời của dân mà rồi ôm chủ rồi bày chó săn bắt chước bọn oanh ngại vàng, cuội cùng đám chó săn cũng không giúp được gì đành phải đem đến nước dâng cho giặc để cầu an bản thân thì nhân cách bọn chúng thua xa Vô Ý công lắm lắm. Bọn phản quốc này đáng tội chém ngang lưng cụt chín khúc và ghi vào sổ sách để cho người đi phải nhớ muôn đời.